

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Pulchra es (inquit) amica mea, suavis & decora sicut Hierusale[m], teribilis
ut castrorum acies ordinata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

COMMENTARIORVM LIB. VI. 95

¶ Pulchra es (inquit) amica mea, suavis & decora sicut Hierusalē, terribilis ut castro rum acies ordinata.

¶ In hoc est perfectio pulchritudinis, quod non solum suavis, nec solum terribilis, sed utrumque es & suavis & terribilis: suavis sicut Hierusalē, terribilis ut acies castrorum quae bene ordinata est. In quo suavis & decora sicut Hierusalem. In eo uidelicet, quod & anima tua semper supernam uidet pacem, & ex uisitatione tui discut animæ plurimæ cœlestem ducere conuersationem, unde & dicuntur uel sunt filiae Hierusalem, q[uo]d optimam eligunt partem, iuxtra illud: uacate & uide te, quouiam ego sum deus.

¶ Quid uero est, ut castrorum acies ordinata. Psal. 45.

Non enim a magno intellectu uacat ista compa ratio, & idcirco subtiliter est intuenda. Scimus & constat, quia castrorum acies tunc hostibus terribilis ostenditur, quando ita fuerit constipa ta atq[ue] densata, ut in nullo loco interrupta uidea tur. Nam si ita disponitur, ut locus uacuus, per quem hostis possit ingredi dimittatur, profecto iam suis hostibus terribilis non est. Et nos ergo cum contra malignos spiritus spiritualis certaminis aeiem ponimus, summopere necesse est, ut per charitatem semper uniti atque constricti & nunquam interrupti per discordiam inueniamur: quia quamuis quælibet bona in nobis fuerint, si charitas desit, per malum discordia locus aperitur in acie, unde ad feriendos nos ualeat hostis intrare. Huius partis optimæ tu totam hæreditatem possides, & in ea princeps tu es: par-

M S

RVP. IN CANT. CAN. CA. VI.

eis(inquam) optimæ, cuius est in suavitate uide-
re iam uel contemplari supernam pacem secun-
dum nomen Hie usalem, & cōtra malignos spi-
ritus in procinctu esse secundum castrorum si-
militudinem. Veruntamen o dilecta, o uera Hie
rusalem fac quod dico.

¶ Auerte oculos tuos a me, quia ipsi me
auolare fecerunt.

¶ Et tunc quando me præsentem habuisti præ-
sentia corporali, oculos tuos, oculos tam mentis
quām corporis semper in me fixos habuisti: &
nunc, quando secūdum corpus absens tibi sum,
me spiritualibus oculis iugiter contemplaris.
Auerte oculos tuos, auerte(inquā) uidelicet ita,
ut prudens & discreta sit contemplatio, sciendo
quod sim incomprehensibilis ego dilectus tuus,
ex eo quod sum deus, cuius substantiam uel na-
turam quanto quis contemplatur subtilius, can-
to ad comprehendendum insufficiens inuenitur
ut de isto quoque recte dicas: Acedet homo ad
cor altum, & exaltabitur deus. Ergo ne bonum
est hoc placitumque dilecto, propter caussam
hāc auerte oculos? Est plane bonum aliquo mo-
do, scilicet dū sic a me auertis, ut in temetipsam
cōuertas oculos tuos, id est, dum sic altissimam
diuinitatem contueris, ut reuoces ad memoriam
infirmitatem tuam infirmæ cōditionis, & opti-
me scias, quia hoc ipsum q̄ deum uides, nō tux
potentia sed diuinæ gratiæ est.

¶ Capilli tui sicut gress caprarum, que ap-
paruerunt de Galaad. Dentes tui sicut

Psalm. 63